

El Congost

Redacció i Administració
Passeig Oliveres, núm. 2

PUBLICACIÓ BI-MENSUAL
ANY 3 — La Garriga, 2 agost de 1935 — Núm. 60

Subscripció: Un any, 6 ptes.
Número solt, 20 CENTIMS

DE LA FESTA MAJOR

TRIPTIC

EL SANT: Consta per documents autèntics, que el poble de La Garriga, està sota el patronatge del protomàrtir Sant Esteve, des de fa més de 900 anys.

En l'any 1139, el Bisbe Arnau, de Barcelona, i els seus canonges, donaven al Prior de Santa Maria de l'Estany, l'antiga església de la Doma, amb el nom de: St. Esteve de La Garriga.

La devoció durà al través dels segles. El valuósíssim retaule quatrecentista de la Doma, n'és una prova evident. En ell, l'artista hi pintà en cinc plafons distints: la predicació, un miracle, el martiri, la invenció del cos i la glòria de Sant Esteve. Aquelles escenes presidiren per molts segles la vida parroquial dels garriguencs.

Quan a començos del segle XVIII, els nostres passats construïen la gran nau de l'actual església parroquial, volgueren mantenir-hi el patronatge del Sant. En l'any 1737, l'església ja estava dedicada a Sant Esteve.

LA FESTA: Si havíem d'aduir un nou argument demostratiu de la íntima compenetració assolida, segons el Bisbe Torras i Bages, entre l'Església i Catalunya, en el passat de la nostra història, parlariem de les nostres festes majors.

Si la Parròquia és l'Església en petit, el poble és la Pàtria petita. Doncs bé, a Catalunya, la Parròquia i el poble van identificant-se fins a tal punt, que la festa del Sant patró de la Parròquia, ha esdevingut la «festa major» del poble.

La joia de l'Església penetrà molt endins de l'ànima del poble; i als honors del Sant, s'ajuntaren l'honest esplai, els jocs de la quitxalla, la invitació a la taula familiar, dels parents i dels amics, etc. etc.

INVOCACIO: A Sant Esteve Protomàrtir, hem de demanar que cuidi del nostre poble, que amb el seu nom ha crescut; que el faci ric i gran de cos i esperit.

Què la seva festa no sigui, com enguany, excusa per a enfondir la discòrdia entre els fills de La Garriga; què la festa major sigui el goig d'uns dies de sanitos esplai popular.

ADOBS DE
BARRAU Y C.^{ia}

REPRESENTANT

X. Albó i Molins

PATATES - CEREALS - DESPULLES

BARCELONA: Via Laietana, 48 - 5.^{nt} 2.^a

Llotja: Taula núm. 83 - Telèfon, 21566

VIC: Telèfon, 56

Ll. Fortuny Fauria

Sastre

Trajos estan extra a mida

120 ptes.

Banys, núm. 7 — Telèfon, 9

LA GARRIGA

Patronat Parroquial

TEATRE

C O L O N

CINEMA

Por la libertad

Azul del Cielo

Que vale el dinero

Camp de Fútbol

DIA 3 - GRAN PARTIT DE FUTBOL

entre l'equip dels

LLUISOS DE SANT ANDREU

i l'equip del

GRUP DE LA F. J. C.

(reforçat)

**Exhibició dels
Falcons**

Campions de Catalunya

FETS i COMENTARIS

Repartició de premis i exposició de treballs escolars — Acabada la tasca del curs i abans de donar començ a les vacances tingué lloc l'esmentada exposició. Al matí del diumenge, dia 7 de juliol, els consellers del nostre Ajuntament visitaren primerament l'escola de pàrvuls i després les dues primàries.

Tots els visitants restaren satisfets de la cura amb què els alumnes han elaborat els seus treballs.

Mestres i mestresses es feren mereixedors d'una felicitació.

En acabar les visites es procedí a repartir els regals i caramels a fi de premiar i estimular l'estudi.

Nou Secretari — Tenim el gust d'assabentar que ha quedat definitivament i en l'exercici del seu càrrec el senyor Dionís Benedico Nadal. Benvingut.

Reformes de la Casa a la Vila — Fa uns dies que resten acabades, i per més goig podem dir que ja és tot una altra cosa l'aspecte d'aquella casa. Apart d'una distribució que ha permès ampliar les oficines, s'ha pintat de cap i de nou tal com merexia.

Els Casinos i llurs programes de festes — Hem pogut veure com amb tota lluidesa han estat oberts i concorreguts com poques vegades. Ja procurarem de fer conèixer els programes de temporada.

Exàmens a la Mútua Martí l'Humà — Tingueren lloc el dia 8 del prop-passat juliol. La Junta de la Mútua i els propis pares pogueren contemplar amb vertadera satisfacció els avenços fets durant el curs pel gran nombre de jovenets que allí són educats. Fou una prova palpable del zel d'aquells professors que mereixeren la unànime i afectuosa enhorabona.

Estiuejants — Malgrat la calor bastant intensa que és produeix d'uns dies ençà, el veraneig es manifesta ben vigorós.

De torre per llogar casi no se'n troba ni per remei.

La majoria dels estiuejants tradicionals es troben ja establerts en aquesta població on hi donen un to francament envejable.

Peregrinació a Lourdes — Es portà a terme amb feliç èxit per la Hospitalitat de Nostra Madona i com de costum, no hi faltà un respectable grup de garriguencs. Tingueren molt bon viatge, retornant més que satisfets.

Pèrit mercantil — Acaba d'obtenir el títol després de brillants estudis la senyoreta Pilar Guanyabens. Rebi la nostra enhorabona.

Excursió a Bèlgica — Recollim de bona tinta, que ja són prop de 10 els allistats a l'excursió Lourdes-París-Bruxelles que ve organitzant la Federació de Joves Cristians de C., per al mes en curs. Dintre pocs dies quedarà tancada la inscripció.

Excursió a Tarragona — L'han feta les joventuts de l'Orfeó Garriguenc. Malgrat la calor, resultà esplèndida, restant tots ells molt satisfets dels llocs visitats.

Missa de dotze — Com els altres anys, també en aquest es celebrarà durant tot l'estiu aquesta Missa, anticipant l'Ofici a dos quarts d'onze.

Missa de Mossèn Ros — El novell capellà, tot garriguenc i simpàtic company nostre Mossèn Antoni Ros tingué l'amabilitat de venir a celebrar en nostra Parròquia un dels passats diumenges. L'acte revestí tota la lluidesa de què el celebrant n'era mereixedor.

El grup local de la F. J. C. tingué la bona pensada d'oferir-li en record un quadre que perpetués aquella diada, com a testimoni d'amistat i homenatge vers el nou sacerdot. Ha estat nomenat vicari de Vallformosa de Viloví.

Vigilància de la riera — De resultes del tràgic accident que La Garriga presencià, s'ha extremat pels Mossos de l'Esquadra una rigorosa vigilància als gors de la riera, a fi d'apartar d'ells la quixalla rondallera que moltes vegades d'amagat dels pares se'n van a nadar amb gran perill de llurs vides.

Teatre pels de Collblanc — Donaren lluida representació al Patronat Parroquial, fent-se mereixedors dels aplaudiments del públic.

Dels carrers i de la pols — Amb gran goig de tots hem vist passejar-se pels nostres carrers la esperada *bota de riego*, llàstima que tinguin tan poca durada els seus efectes sobre uns carrers en tal mal estat. *Algo es algo*.

Excursió de l'Escolania — Es portà a cap el dia 13. Aiguafreda de Dalt amb totes les seves traques i «castells de moros» resultà divertidíssima pels petits cantors.

Noí perdut — L'altre dia veírem a casa nostra aquest espectacle tan llastimós. Es tractava d'un pobre jovenet que temorenc d'una reprensió dels seus pares perquè havia tingut un advers resultat d'exàmens, li passà pel cap la tonta pensada de fugir de casa seva. Arrepentit ben aviat, es confessà autor de la malifeta i aleshores les autoritats cuidaren de rametre'l a casa seva.

Visita de mataronins — La tinguérem fa dos diumenges amb l'Orfeó Mataroní. Traslladats a aquesta població amb varis autocars, oïren la Missa de vuit en la nostra església, després es fongueren per aqueixos boscos per fer el dinar i a la tarda visitaren els principals llocs d'aquesta vila.

Colònies escolars — Ja són arribades; dóna bo de veure tan gran nombre d'infants fruit dels saludables aires camperols. Una d'elles és instal·lada a la «Llar infantil Narcisa Freixes», i una altra, al convent de les Religioses Franciscanes.

Tríduum al Sagrat Cor — Per a solemnitzar la conclusió del mes dedicat al Sagrat Cor de Jesús i reparar les blasfèmies que es profereixen contra Déu i el més sant i sagrat, l'Apostolat de l'Oració, en nom i representació dels feligresos i estiuejants d'aquesta Parròquia disposà un programa de festes per als dies

26, 27 i 28 de juliol amb les següents funcions eucarístiques: Dies 26 i 27 al matí Missa i exercicis en honor del Sagrat Cor; a dos quarts de vuit del vespre Rosari, Exposició, pregàries i cànctics, sermó i reserva. Com tradicionalment, el poble de La Garriga donà una prova del seu amor al Sagrat Cor amb la nombrosa assistència i fervent pietat en tots els actes. Més esplèndida encara, resultà la diada del Diumenge, amb la Missa de Comunió general i funció de la tarda. Durant tots tres dies predicà el Rnd. Dr. Xavier Alert, catedràtic del Seminari de Barcelona.

Festa Major — A l'hora de sortir el present número ens trobem ja front a front amb la realitat de la Festa Major de 1935.

No serà per demés que fem constar encara que sigui sols pels que viuen allunyats de La Garriga les variacions que en comparació amb les dels altres anys tingui aquesta Festa Major.

La qüestió de l'envelat sembla que resulta la més transcendent. Com és recordarà es prengué l'acord de no fer l'envelat a càrrec de l'Ajuntament i concedir permís per fer-lo a la plaça en el cas d'haver-hi un sol sollicitant; d'haver-n'hi més d'un, cap d'ells el faria a la plaça. Ha resultat l'últim cas i després de gran expectació han sorgit dos envelats; el de l'Orfeó Garriguenc a l'esplanada de Can Vilanova i el del Círcol de Recreu prop del camp de Tennis. Els programes d'un i altre són objecte dels més vius comentaris. Ja feia anys que no ho havíem vist; i és allò, «que no hi ha temps que no torni», al fi i al cap a Canoves també ho fan així.

S'han ultimat els programes amb «El Barbero de Sevilla» a l'envelat del Círcol de Recreu i «La Pírcesa del Dollar» al de l'Orfeó.

El Patronat Parroquial tindrà el gust d'estrenar un aparell de cinema sonor i algunes interessants pel·lícules.

Durant tots tres dies de Festa Major, es donaran audicions de sardanes per la cobla de Taradell.

Com de costum, el número de parades i fires és super-abundant i satisfets com mai en veure com amb tota generositat se'ls hi ha reservat la plaça.

De quitxalla del poble per servir de camàlics en tenen més que no en volen. Això d'anar pel món es veu que és un ofici que distreu molt als petits.

Obra de caritat — A fi de què les famílies necessitades puguin gaudir també de l'alegria de la Festa Major, han estat pregades aquelles a passar durant el divendres a la tarda pel despatx parroquial per repartir-los-hi almoines.

Greu caiguda — La tingué amb tan mala sort el Sr. Josep M.ª Busquets, que li resultà la cama fracturada. Desitgem al lesionat un ràpid guariment.

Fútbol — Estan anunciats per als dies 3, 4 i 5, interessants partits de fútbol a càrrec de la Joventut Garriguenca i la Federació de Joves Cristians.

Castell de Focs d'Artifici — A dos quarts d'onze del dilluns, es cremarà a l'altra banda de la «Doma» un escollit programa de la casa Estapè Germans, de Barcelona.

Programes — Han aparegut en aquestes vigílies dos programes portant-veus de la Festa Major, el del Sr. Monzon i el del Sr. Portabella. Un i altre són d'una acurada presentació i bon gust.

Festes religioses — Dia 2, al migdia, repicament de campanes. Dia 3, a les onze, Solemne Ofici cantat per la Capella Parroquial de Música, amb acompanyament d'orquestra i amb assistència de la Junta d'Obra i Administradors del Sant. Tarda, a les cinc, es resarà el Sant Rosari i funció a honor de Sant Esteve, finalitzant amb l'adoració de la relíquia. Dia 4, a dos quarts d'onze Ofici solemne a honor de Sant Domènec de Guzman. Dia 5, Ofici de Requiem en sufragi dels feligresos traspassats durant l'any.

Ressó del dia — Deixem els últims fets i comentaris per al pròxim número i correm a fer maldissa de pollastres i a treure els repunts dels trajos nous que havem d'estrenar.

La Redacció d'EL CONGOST, desitja a tot el poble de La Garriga i estiuejants, una felíç Festa Major.

ACTIVITATS FEJOCISTES

Campionat de Ping-Pong — S'està preparant per al pròxim mes de setembre.

Biblioteca Parroquial — Les obres de reforma, han estat acabades, oferint una notable millora. L'antic escenari s'és convertit en una sala, dedicada exclusivament, a la biblioteca i als llegidors, quedant així lliure el saló, pels cercles d'estudis i reunions.

Ordinàriament, la biblioteca estarà oberta tots els dies, de nou a deu del vespre.

El bibliotecari fa un prec a tots els llegidors que tinguin llibres enmenlevats, perquè els tornin el més aviat possible, a fi de completar el registre.

Reunió mensual — Es tractà dels problemes fejecistes del moment i d'assegurar nodrida assistència a la Setmana General d'Estudis.

Tanda d'Exercicis — Organitzada per la F. J. C. a la casa de Sant Josep de la Bonanova, tingué lloc la dita tanda, prenent-hi part vuit joves d'aquesta població.

Campionat de fútbol, Avantguardista — Dintre dos diumenges, donarà començ, entre els petits futbolistes d'aquests pobles de la comarca, la lluita per tal d'assolir el títol de campions.

Gran aplec fejecista — A la nostra població, està projectat per al proper mes de setembre, aquest aplec, i es té l'intent de donar-hi una extraordinària solemnitat i concurrència.

Setmana General d'Estudis — Aquestes diades de tanta transcendència per la F. J. C., han tingut el seu ressò en aquesta localitat.

Interessats en la discussió i proposicions i actes a celebrar, es traslladaren durant els dies 25, 26, 27 i 28 de juliol, cap a la nostra capital, un bon nombre de fejecistes.

El grup de La Garriga, es sentí honorat de l'encàrrec que rebé en Josep Mauri — secretari que és del grup local i president de la comarca — de dissertar sobre «La nostra devoció a la Parròquia», en aquella Setmana d'Estudis; fou molt aplaudit.

Esport — Formant part del programa de Festa Major, es troba anunciat per al dia 3, a dos quarts de cinc, un interessant partit de fútbol, entre l'equip de la Federació i els Lluïsos de Sant Andreu.

J. C.

EL CAMALIC

Devia fer un gavadal d'anys que En Ramonic tenia parada la seva botiga a la cantonada de la plaça. Ell, però, no s'hi estava mai a la botiga, car li plaïa més vigilar-la des de la taberna d'En Cisó, on, entre copetes, anava enterenyinant-se la vista i progressava en el ram de no fer res, i vinga renegar. El negoci no li permetia, de feia temps, altres perspectives més aïroses. Exercia les honorables funcions del camàlic.

Com certs desorientats, de jove havia provat la milícia. Una vegada l'embolicaren en un complot i la por li féu traspasar els Pireneus. Va tornar, mort de gana i mastegant un francès horrible. Un parent seu, aconsellat per la dona, l'ajudà a plantar l'establiment: una llei de cadira, arrambada a un arbre, guarnida amb un rètol ortogràficament seductor:

«Moso de cuerda
con caro
Para hencargos la
la taverna denfrente»

Tot això acompanyat de velles cordes i un carretó llogat al carrer del Príncep de Viana.

En Ramonic no patí de fam perquè la parròquia si no li donava gaires andròmines a traginar, li confiava més sovint una feina lleugera i agradosa en extrem: repartir lletres color de rosa o blau cel.

La gent que n'escriu, només de veure'l amb el seu gest dòcil i un rictus de formalitat que li mig partia el front, li posà una simpatia cega i l'erigí en correu secret de les seves trifulgues amoroses. En Ramonic era la traça i el silenci en persona. Hom no recordava que li hagués fallat cap truc per fer arribar a l'interessat o interessada qualsevol paraula, per encesa que fos. Anant i venint així de tant en tant, el camàlic s'encorvava poc a poc, indiferent a la xarxa d'intrigues pecaminoses que teixia al seu entorn, cada cop amb menys nervi al braç i una tremolor més tossuda a les cames.

Un dia li agafà una basca, tot portant unes capsos voluminoses de capells. — L'hospital ja em crida — va dir-se, entre gemecs, mentre el duïen a les seves golfes del carrer de Valldonzella. Quan eixí del trencacolls va rebre el consell prudent del taberner:

—Cerca una dona que et faci companyia, si no vols morir com un gos!...—

En Ramonic va donar-li la raó amb tot i que mai no havia pogut veure cap faldilla. Des que aquell complot de la seva joventut fou descobert per una dona, les odiava totes. Havia jurat fugir-ne com del diable. D'aquí el seu celibat intangible. Però ara...

Picà l'ullet a una fàmula lleidatana, vídua, fornida, desdentegada, que era de la seva edat, si fa no fa. La Filomena — avorrida d'esbatussar-se amb incompresibles mestresses — li va dir que sí, després de fer-lo gruar amb molta maimoneria. Festejaren com dos ca-

dells, sis mesos. A l'últim, decidiren casar-se: seria com Déu mana perquè ella tenia bons sentiments. I anirien a viure al seu poble, perquè demés de tot plegat, la vídua posseïa una caseta i una feixa.

Com que el taberner els avençava 50 duros, fins i tot s'arribarien a Montblanc, per tal que la Filomena conegués la parentela d'ell.

El casori fou beneït una matinada rúfola del novembre, a la fosca i gelada església dels Angels.

Quan van sortir de Can Culleretes, en Ramonic conegué que no les tenia pas totes. I això que no havia tastat gairebé res. Semblava com si aquella xocolata tan espessa i olorosa que li havien servit li hagués pujat al cap, iniciant-hi una bullida infernal. Les orelles li cremaven, en alçar-se de taula, com si unes mans invisibles les hi anessin fregant bàrbarament. Tot ell tremolava, però feia el cor fort, que duia arrepenjadeta al seu braç la radiant Filomena, encara triturant uns melindros dolcíssims.

Llogaren un cotxe de punt. Passejaren fins a rebentar el cavall. Ella, mig somniosa i enyoradissa, li anà comptant el primer viatge que féu... Aquella lluna de mel amb en Magí, un guarda agulles que morí destroçat per un exprés. En Ramonic ni la escoltava. Un soroll de bovina li eixordava les oïdes, ensems que un formigueig desficiós li corria per les cames.

Amb el mateix cotxe s'encaminaren a cercar els escassos estris que constituïen el patrimoni d'ell. Després, una mica de pressa, perquè calia marxar al poble aquell mateix matí, anaren pel «mundo» d'ella a casa els ex-senyors.

En Ramonic, malgrat dels sorolls i pessigolles que l'estaven martiritzant, el volgué baixar tot sol, com un deix romàntic de l'ofici que deixava, com un adéu al camàlic que havia dut dintre seu tant de temps. A més, es tractava de la seva muller...

I mentre la Filomena s'esperava a baix — contenta d'estalviar-se el comiat tafaner i feridor de les veïnes —, el seu home expellint un ai pregoníssim davallava les escales aclofat sota el pes d'un embalum gegantí.

—El darrer servei que fa, oi? — va dir-li una dama des del cancell d'una porta.

L'home féu un «si senyora» molt apagat, per mor d'aquella càrrega brutal. Però en ésser al segon pis, la maleïda coïssor va comprendre'l i rodolà esglaons avall seguit del «mundo», i no parà fins a quedar grotescament assegut contra la barana, com un putxinelli lassat per una pallissa impressionant....

....El pobre Ramonic, després de tantes tombarelles, s'havia esclafat el cap....

LA NOSTRA

FULL FEMENI

Era una festa major...

Vivien tots dos, en una caseta tota nova que ell s'havia fet a estones perdudes. Hi tenien un bocinet de terra, on bellament agermanades s'hi esbadellaven les roses i les flors de les pesoleres i de les patates. Com que s'ho havia plantat en Quimet i ell i la seva germana en tenien cura, ho estimaven tot i seguien la creixença de cada fulla i el despleguement de cada poncella.

Aquell vespre, després de la confiança s'havien quedat tots dos silenciosos, embolcallats de mil pensaments. Era en havent sopat, quan al defora la fresca hi convidava, però, la conversa s'havia encarrilat per aquells corriols tan íntims, que fou millor desgranar-la a dins. La Rosa explicant les seves il·lusions, en Quimet les seves esperances.

—Per la festa major m'ho faré venir bé, per parlar-li a la Teresa—acabà ell.

I la festa major arribà, estrident, bellugadissa. Les noies es mudaven. Els joves, no hi podien fer mal paper i també estrenaren el trajo i les sabates i tot ço que convenia.

La Rosa també tenia el seu vestit nou, tot alegre, tot graciós. Quan se'l posà en Quimet li digué bo i somrient:

—Vaja, que en Miquel, quan et veurà tan bonica, estarà tot orgullós.—

—Bé ho estaràs prou tu quan veuràs la Teresa.—

Tots dos rigueren somniosos.

Per sopar gairebé no testaren res. En dies així com que hom fa extraordinaris, no es té tanta gana. A més, les emocions moltes vegades també la treuen.

—Has anat a l'envelat?—

—Només hi he donat una mirada.—

—Hi era la Teresa?—

—Sí.—

Les paraules s'encastaven a la gorja.

A en Quimet els pensaments li bullien.

La Rosa, bé ho era prou de bonica. Suara se l'aguaitava mentre anava i venia de l'hortet a la cuina. De primer havia arrencat un enciam ben tendre; un d'aquells que ell havia plantat; després el triava, el posava una mica en fresc i l'amania..... Tot això la Teresa no podria fer-ho tan bé, perquè aquelles ungles tan vermelles i lluentes ben segur que se li espatlarien..... No; si ja ho veia que no era pas la noia que li convenia. Ell en volia una que fos més senzilla, que tingués una boniquesa més franca, més pura, més dolça, que fes de bon mirar sense avergonyir. Una noia temerosa de Déu que no trobés goig en vestir-se d'una manera contrària al seu voler; que no s'abandonés luxuriosament als braços dels balladors de l'envelat..... Una noia que l'estimés molt, més que la Teresa, que no s'havia dolgut gens de la seva absència i reia, feliç, escoltant el parlar groller d'aquells joves, que la voltaven, els més desvergonyits del poble..... Bé, doncs, que fos per eils, ja que ho volia, que ell, en Quimet, no hi seria pas feliç.

—Saps Rosa? No m'ho he fet venir bé, no, per parlar-li a la Teresa.—

Sortiren a l'hortet. L'aire hi jugava fent gronxar les fulles i les flors d'ací d'allà.

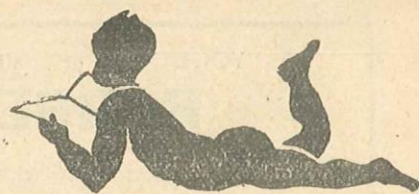
—I tu Rosa? On has anat?

—He donat un tomb per les parades i després he anat a ballar sardanes?—

—Hi era en Miquel?—

—Es clar..... També hi havia moltes noies que abellien d'aguaitar... Hi vols venir demà, Quimet?..

—Sí Rosa. Demà vindré amb tu, a les sardanes.

DE LA FESTA MAJOR

Impressions futuristes

REPIC DE CAMPANES

Vigília de Festa Major. Dalt del cloquer han caigut, pesantes, dues batallades. L'espai ple de somnolències i llúissors es desvetlla al tritlleig alegre de les campanes.

Llurs veus harmonioses es vessen sobre la vila com plugim de joia inesgotable que s'encomana.

El compàs de les campanes crida la mainada entorn dels cavallets que es munten, i a les llars tot és nerviosisme en mestresses i pubilles.

Fins l'ocellada refila i xerroteja saludant a Sant Esteve.

Cada volt de campana és gatzara honesta i atractiva.

Festa Major de 1935! Què la nostra joia sia honesta i pura com el repic de campanes de les dues de la tarda.

SANT ESTEVE

Ell encapçala el martirologi, i ell també encapçala la nostra Festa Major.

Fruit primerenc del Cristianisme, el jove diaca de dalmàtica carmesí, és colltorçà sota la pedregada destructora dels enemics del Crist.

Avui però — com ho feren nostres avis — l'honorem de faïç principalíssima.

Perquè la Festa Major és això: honorar el Sant que la devoció popular ha creat com motiu de gaia festa.

I si és això, l'honor més gran de la festa és per a l'esperit religiós que la informa.

Agermanem l'esperit religiós amb l'esperit cívic; l'harmonia de la pietat amb l'esplai honest; la fe amb el goig del viure.

CARROUSSELS i QUINCALLA

Els carrousells roden vertiginosament voltats d'un eixam de quitxalla.

Llurs figures grotesques s'han guanyat l'afecte dels menuts.

Per als infants seria molt trista una Festa Major sense trompeteria de carrousells i barraques de quincalla lluenta.

Per als grans... potser un quadre sense llum ni color.

Molt de soroll i molta llum però tot fugisser i momentani com el rodar dels cavallets o la fràgil quincalla de la fira.

Passada la Festa Major en els somnis de la mainada encara viuen i volten aquells ninots de cartró plens d'ironia...

ENVELATS i GALLARETS

El muntatge dels envelats s'acabarà fatalment a l'hora de dansa.

Cortinatges i velluts vestiran l'esquelet de fustes i taulons. Els carrers s'ompliran de gallarets voleiadissos.

Instruments exòtics gemegaran sota les contorsions d'uns músics poca-soltes.

Molta magnificència però molta ficció.

Escaient marc per a les figures que han d'omplir-lo. Elles també amagaran sota els llustres i violaines una ficció dolorosa.

Finiran les festes. Els gallarets voleiadissos restaran descolorits i estripats. Sense cap mirament hom els utilitzarà en feines rastres. Llur brillantor i relativa bellesa haurà estat sols glòria d'uns dies.

Finiran les festes. Avans que velluts i sedes facin camí cap a un altre poble dins d'unes caixes que diuen «fràgil» s'hauran esvaït ja les il·lusions i somnis de la Festa Major. Fou glòria d'uns dies. Molts, potser, buscaran endebades entre els tapisos empolsats quelcom que s'ha perdut per sempre.

SARDANES

Als arpegis d'una tenora els peus dels dansaires teixen una valuosa xarxa imaginària.

El refilar de la cobla embauma l'ambient d'una sentor fresca de catalanitat.

Els cèrcols de dansaires són flors que s'esbadeïllen a la dolça rosada de notes que es despengen de les tenores.

Es el culte a la tradició i el repudi de ço exòtic i estranger.

Què la sardana «és la dansa més bella de totes les danses que es fan i es desfan».

FOCS D'ARTIFICI

Coronament magnífic d'una Festa Major. Perquè ells ens tornen a la realitat. Devassalls de llum que esclata en mig de la fosca de la nit.

Les festes són així; coets atrevits que foraden l'espai amb molta de llum, amb molt de color, però que llur estel lluminós és tan fictici que es fon desguida.

La Festa Major és com una roda que aboca en el buit grans riuades d'aigua de foc.

Un cop passada, ens adonem, que hembastit un altre castell de focs d'artifici.

ERNEST ROS

YOGHOURT de qualitat superior

BORRELL

Anselm Clavé, 32 — Telèfon 72 — LA GARRIGA

CONFITERIA I PASTISSERIA

Mario Valls

Centre, 7

Telèfon 67

Carniceria de Juli Planas

Qualitat superior en xai i vedella

FARMACIA
PERFUMERIA

● **TORRENT**

CALABRIA, 4 — Telèfon 88

Canari de La Garriga

Llúria, 23 — BARCELONA — Tel. 20905

Farmàcia i Perfumeria - Productes Fotogràfics - Laboratori d'anàlisi

R. Ferrandis

Telèfon 83

LA GARRIGA

Balneari Blancafort

La Garriga

Aigües termals radiactives - Reuma - Artrítisme - Hipertensió arterial
Enfermetats de la pell - Esgotats del sistema nerviós per «surmenage»
Padíga intel·lectual - Convalescències - Post-operacions - etc. etc.

Especialitat en la taula de règim, en la qual es
segueix amb tota cura les prescripcions facultatives

Confort modern - Cuina excel·lent

Cura de repòs - Aire sec - Clima ideal

Diàleg de circumstàncies

—Què dius, Tomaset, que aquest any tindrem dos envelats?

—Així ho diuen. Però vaja, de coses se'n diuen moltes i de veritats poques. Tant debò que fos cert.

—Ah, és que tu ho trobaries bé que en fessin dos?

—Es clar, home!

—Parlem seriosament.

—Jo hi parlo sempre, Vadó, encara que tu em tinguis per un trapella.

—Doncs no t'entenc. Qualsevol persona de seny pensarà que és una gatada fer dos envelats per dividir el poble fins i tot el dia de Festa Major. No és trist que en diades que haurien d'ésser de bones cares, mig poble es miri de reüll l'altre mig?

—Que n'ets de babau. Qui t'ho ha dit, sant cristià que aquest any la gent ens mirarem de reüll? Vas anar a mercat i vas veure el moviment d'aviram; para l'orella i sentiràs la xerrameca a les gàbies de les eixides. Tot això vol dir que n'hi haurà per tothom i.. vaja, que amb mig ànec rostit al cos no hi ha ningú prou valent per fer cara d'enfadat.

—Home, en aquest punt tens raó. Però de totes maneres crec que és un disbarat..

—Calla, d'una vegada! Si t'ho agafes així et passaràs la Festa Major enrabiada com un pardal. Hauries d'estar satisfet de què tinguem dos envelats i encara ho hauries d'estar més si haguessin determinat fer-ne quatre.

—Tomaset, em comences d'empipar!

—Si, home, si! Quatre envelats seria una cosa magnífica: un «record» que ara en diuen; se'n parlaria com d'un fet extraordinari, perquè de pobles que en fan dos n'hi han a cada tombant de carretera, però això de quatre faria parlar molt i la nostra vila agafaria fama.

—Em fa malícia parlar amb tu.

—Doncs a mi em fa gràcia veure't amb aquest posat d'home de seny.

—Bé. Deixem-ho corre i concretem. Si en fan dos, per quin compraràs cadires tu?

—Nosaltres anirem on vagin els «frescos».

—Doncs els de casa, volen anar amb els «tranquils».

—Magnífic, home. Tinc una gran pensada. Podríem fer una combinació entre vosaltres i nosaltres: els de casa són cinc...

—Jo i la mestressa i les tres noies, també: cinc.

—Va de primera. Què et sembla si pagant per un envelat poguessis aprofitar-te de dos?

—Com vols dir?

—Molt senzill. A cada ball ens podríem canviar. Vosaltres comenceu el primer ball al dels «tranquils» i nosaltres al dels «frescos». Així que acaba, vosaltres us aneu als «frescos» i nosaltres venim als «tranquils» i així podem anar canviant-nos a cada ball. Serà com passar dues festes majors alhora i, és clar, ens divertirem exactament el doble dels altres anys.

—Si, però, i el refresc on el farem?

—A tot arreu, home. Farem dos refrescos cadascú.

—Mira que acabaràs per convence'm! Em va agradant la teva pensada, però veig un inconvenient molt greu que ens ho tirarà tot per terra: com ho farem per anar de pressa d'un envelat a l'altre, si resulta que els fan apartats? Ens hauríem de passar la nit caminant.

—Res d'això, Vadó. Tot ho tinc resolt, jo. Llogarem taxis per tota la nit i si vosaltres feu el viatge d'anada, nosaltres farem el de tornada. D'aquí a «viceversa» i de «viceversa» aquí.

—Totes te les penses, Tomaset.

—Què! No et sembla una gran pensada? Dos envelats, dos refrescos, una vintena de viatges amb auto i... segurament dos festejadors per cada una de les nostres noies. Vaja, si així no assegurem els casaments...

—Ets un trumfo!

—Veus com m'has hagut de donar la raó? tant enfadat com estaves. Doncs pensa que això no és res. L'any que ve m'hi vull ficar i a veure si podré aconseguir que es facin tres o quatre envelats. M'ho poso al cap i en sortiré: vull que es parli del nostre poble i que vegin de què som capaços. Què són dos envelats, si no en tenim per començar... No no, quatre.

—Vols dir, Tomaset?

—Vull dir, vull dir. Deixa-m'ho per mi.

X. Y. Z.

Música de Festa Major

El del contrabaix de la festa major a còpia de serrar acabarà partint en dos el seu instrument enorme. Quan el poble s'emporta triomfalment el contrabaix cap a la fonda, a terra és tot ple de serradures musicals.

En canvi hi ha un violí que es passa la tarda fent encenalls finíssims.

En les notes llargues, de la caixa del violoncel surt aquella boira ploranera que a la tardor s'estén sobre la cançó fresca de les aigües...

Jo sentiria una forta admiració envers el xilofonista que amb dues llargues antenes arrenqués sons inèdits de les testes dels espectadors de les butaques del pati.

(De LA KLAXON I EL CAMI)

Carles SINDREU

Xampany
Castellblanch

Diploma d'honor en l'Exposició
Internacional de Barcelona 1929

CAVES A SANT SADURNÍ D'ANOIA

REPRESENTANT
Frederic Callís

Agent de Comerç col·legiat

C. Girona, 26 - 1.er 1.ª — — Barcelona

Josep Reig

Electricitat

GEL

Ferreteria

Francesc Siper

DENTISTA

LA GARRIGA
Torre Galvey - Telèfon, 101

VISITA:
dimarts i divendres, de 4 a 7

BARCELONA
Fontanella, 6, 1.º - Tel. 21740

VISITA:
dilluns, dimecres, dijous i dissabtes

● Narcís Dalmau

Transports amb automòbil

Carns fresques — Polleria

MIQUEL GARRIGA (cân Tricaté)

Banys, 3. Pl. Francesc Ferrer - LA GARRIGA

Calçats J. Guardis

LA GARRIGA

Barberia Casa JAUMESALÓ PER A SENYORA. — Saló permanent
per a senyores a càrrec de dos experts oficials

Plaça, 9, baixos — LA GARRIGA — Telèfon, 84

**SINDICAT
AGRICOLA**CEREALS
ADOBS●

MOLI ELECTRIC**LA CATALANA****Segurs contra incendis i explosions de totes menes**

Contra la pèrdua de Lloguers, Riscs Locatiu, de Recursos i de Paralització de treball a causa d'incendi

Fundada l'any 1865

Inscrita en el Ministeri de Treball i Previsió

Domiciliada a BARCELONA: Passeig de Gràcia, 2

Capital suscrit: Ptes. 5.000.000 — Capital desemborsat: Ptes. 2.000.000

Reserva Estatutària: Ptes. 1.000.000

Representant a La Garriga: JOSEP CORRONS DALMAU

Josep Iglesias (Pólit)

Constructor d'Obres

Carrer dels Banys, núm. 19 - LA GARRIGA

sabons
Barange

